

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr.Lascsik Ágoston ügyvéd ügyvéd által képviselt T. Vadász Egyesület I.r., a dr.Pintér Gyula ügyvéd által képviselt T. Földtulajdonosok Vadászati Közössége II.r. felpereseknek a Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal Központja alperes ellen vadászati igazgatási ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perben - amelybe az alperes pernyertessége érdekében beavatkozott a dr.Boda Pál ügyvéd által képviselt M. Z. érdekelt - a Somogy Megyei Bíróság 2008. október 7. napján kelt 5.K.21.269/2008/8. számú jogerős ítélete ellen az alperes által 10., alperesi beavatkozó által 12. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán a 2008. szeptember 29. napján megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Somogy Megyei Bíróság 5.K.21.269/2008/8. számú ítéletét hatályon kívül helyezi, és a felperesek keresetét elutasítja.

Kötelezi az I-II.r. felpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg az alperesnek 15.000.- /azaz tizenötezer/ forint elsőfokú- és 15.000.- /tizenötezer/ forint felülvizsgálati-, továbbá az alperesi beavatkozónak 15.000.- /azaz tizenötezer/ forint elsőfokú- és 15.000.- /tizenötezer/ forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi az I-II.r. felpereseket, hogy egyetemlegesen fizessenek meg az államnak - külön felhívásra - 16.500.- /azaz tizenhatezer-öttszáz/ forint kereseti- és 36.000.- /azaz harminchatezer/ forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I N D O K O L Á S

A T. Földtulajdonosok Vadászati Közössége /a továbbiakban: II.r. felperes/ 1996. november 29. napján tartott alakuló közgyűlésén úgy döntött, hogy a jövőben létrehozandó T. Vadász Egyesület útján /a továbbiakban: I.r. felperes/ gyakorolják vadászati jogosultságukat. A II.r. felperes képviselőjének dr.F. Cs.-t választották meg.

Az I.r. felperes nevében dr.F. Cs. által benyújtott kérelem alapján az elsőfokú vadászati hatóság 1997. január 29. napján kelt 657/1/1997. számú határozatában a vadászterület határának első alkalommal való megállapítására irányuló kérelmet elfogadta.

A II.r. felperes 1997. február 27. napján tartott közgyűlésen elfogadta a földtulajdonosok vadászati közösségének működési szabályzatát, mely rögzítette, hogy a II.r. felperes gyakorolja a vadászati jogokat, ám a tulajdonosi képviselőlet formája megbízási szerződésen keresztül úgy valósul meg, hogy az I.r. felperes a vadászati közösség képviselője a tulajdonosi jogok gyakorlása során.

A vadászati hatóság 1997. április 9. napján a 657/1/1007. számú határozattal kijelölt vadászterületre vonatkozóan a vadászatra jogosultként ideiglenesen 1997. június 1. napjáig az I.r. felperest vette vadászatra jogosultként nyilvántartásba.

Ezt követően az I.r., valamint a II.r. felperes 1997. április 12. napján megbízási szerződést kötöttek, mely szerint a II.r. felperes megbízza az I.r. felperest, hogy helyette és nevében a vadászati jogot gyakorolja. A megbízási szerződés 3. pontjában úgy rendelkezett, hogy a vadászterületre vonatkozó vadgazdálkodási üzemterv érvényességének időtartamára tíz éves határozott időre kötik a szerződést, a tíz éves határozott idő lejártával a szerződés megszűnik, kivéve, ha a tíz éves üzemterv hatósági meghosszabbításra kerül. Ebben az esetben a megbízási szerződés üzemterv meghosszabbított lejáratú időpontjában szűnik meg külön felmondás nélkül.

Az I.r. felperes egyesületként való nyilvántartásba vételére csak ezt követően, 1997. június 25. napján került sor.

Mindezek után csak 1999. évben került sor üzemterv benyújtására, melyet II.r. felperes nyújtott be, és ez alapján az elsőfokú vadászati hatóság 2000. január 11. napján kelt 2/42/2000. számú határozatával a II.r. felperes vadgazdálkodási üzemtervét hagyta jóvá 2007. február 28. napjáig, s egyben az ebben foglalt Földtulajdonosi Közösségi Működési Szabályzatát is jóváhagyta. Továbbá nyilvántartásba vette, szintén 2007. február 28. napjáig vadászatra jogosultként az ideiglenesen nyilvántartásba vett vadászatra jogosultat, aki viszont az I.r. felperes volt. Ugyanakkor ez a rendelkezés nem volt egyértelmű, mert olyan kódszámon vette nyilvántartásba, amely a vadászati jogról szóló 1996. évi LV. törvény /a továbbiakban: Vtv./ végrehajtására kiadott 79/2004./V.4./ FVM rendelet /a továbbiakban: Vhr./ 4. számú mellékletének értelmében társult vadászati jogát gyakorló földtulajdonosok vadászati közösségét, azaz II.r. felperest jelöli.

A II.r. felperes 2002. május 2. napján tartott közgyűlésén a támogatta a vadászterület különleges rendeltetésűvé minősítését, valamint I.r. felperes tíz éves vadgazdálkodási üzemtervének három évre történő meghosszabbítását, és emellett az 1997. április 7. napján létrejött megbízási szerződés pontosításaképpen I.r. és II.r. felperes egymással haszonbérleti szerződést kötöttek.

Az alperesi beavatkozó keresete folytán ezen haszonbérleti szerződés érvénytelenségét állapította meg a Somogy Megyei Bíróság 2008. március 6. napján kelt 3/I.Pf.20.137/2008/3. számú jogerős ítéletében.

Az I.r. felperes kérelme alapján eljáró Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium Vadgazdálkodási és Halászati Főosztálya 2002. december 27. napján kelt 73431/2002. számú határozatában a vadászterületet gímszarvas génmegőrzés céljából különleges rendeltetésűvé minősítette, és a vadászterület kódszámát megváltoztatta.

Erre tekintettel az elsőfokú vadászati hatóság 2003. március 31. napján kelt 6/444/2003. számú határozatával módosította a vadászterület kódszámát, a II.r. felperes által benyújtott vadgazdálkodási üzemterv érvényességét 2010. február 28. napjáig meghosszabbította, a II.r. felperes működési szabályzatának módosítását is elfogadta. Rögzítette azt is rendelkező részében, hogy egyebekben a 2/42/2000. számú határozatot változatlanul hagyta.

Mivel a határozat a nyilvántartásba vétel meghosszabbításáról nem rendelkezett, ezért a 2/42/2000. számú határozat erre vonatkozó rendelkezése 2007. március 1. napjától hatályát veszítette.

Az alperesi beavatkozó 2006. október 24. napján kérte az elsőfokú vadászati hatóságot, hogy vadászatra jogosultként a II.r. felperest jegyezzék be a nyilvántartásba. Az alperesi beavatkozó 2007. február 16. napján akként módosította kérelmét, hogy a korábban nyilvántartásba vett vadászatra jogosult nyilvántartása 2007. február 28. napján lejár, ezért 2007. március 1. napjától kérte, hogy a vadászterületen vadászatra jogosultként a II.r. felperest vegyék nyilvántartásba.

A megismételt eljárást követően az elsőfokú vadászati hatóság 2008. február 21. napján kelt 23.4.6/74-7/2008. számú határozatával a perbeli vadászterület vadászati jogosultjaként 2007. március 1. hatállyal a II.r. felperest vette nyilvántartásba. Megállapította a határozat, hogy a haszonbérleti szerződés érvényesen nem jött létre, ezért az 1996. november 29. napján hozott határozatok

alapján vette nyilvántartásba vadászati jogosultként a II.r. felperest.

Az alperesi beavatkozó, valamint a felperések fellebbezése folytán eljáró alperes 2008. május 8. napján kelt 04.3/720/2008. számú határozatával az elsőfokú határozatot az indokolás részbeni megváltoztatása mellett helybenhagyta. Megállapította, hogy a földtulajdonosok vadászati közösségének működése során a vadászati hatóságok korábbi eljárásaikban ellentmondásosan ítélték meg azt, hogy ki a vadászatra jogosult, mert hol a vadászati közösséget, hol pedig a T. Vadász Egyesületet tekintették vadászatra jogosultnak. Ennek azonban az alperesi határozat meghozatalakor már nem volt jelentősége, mert tényként volt megállapítható, hogy a korábbi nyilvántartásba vétel 2007. február 28. napjáig tartott. A vadgazdálkodási üzemterv érvényességének meghosszabbítása automatikusan, külön rendelkezés hiányában, a vadászatra jogosult nyilvántartásba vételének meghosszabbítását nem eredményezheti. Ezért megállapította, hogy 2007. március 1. napjától a vadászterületen nem volt vadászatra jogosult nyilvántartva. Megerősítette, hogy a 2002. május 2. napján tartott földtulajdonosok vadászati gyűlésén hozott határozatok nem voltak érvényesek, továbbá az alperesi beavatkozó fellebbezése kapcsán kitért arra is, hogy az I.r. felperest a Fővárosi Bíróság valóban csak 1997. június 25. napján vette nyilvántartásba. Álláspontja szerint ennek azért nem volt jelentősége, mert az elsőfokú hatóság véglegesen a II.r. felperest vette vadászatra jogosultként nyilvántartásba. Ez egyértelmű a 2/42/2000. számú határozatból, hiszen annak rendelkező részében rögzítésre került, hogy a II.r. felperes nyújtotta be az üzemtervet, és az került a hatóság által jóváhagyásra.

A felperések e határozattal szemben keresetet nyújtottak be a Somogy Megyei Bírósághoz, elsősorban arra hivatkozva, hogy I.r. és II.r. felperes között érvényes megbízási szerződés van érvényben, ennek érvényességét nem vette figyelembe az elsőfokú hatóság, így az megalapozza a másodfokú hatóság határozatának hatályon kívül helyezését. Hivatkoztak arra is, hogy a nyilvántartásba való bejegyzés visszamenőlegessége súlyosan sérti az I.r. felperesnek, mint ügyfélnek hosszú évek óta fennálló jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jogait.

A Somogy Megyei Bíróság 2008. október 7. napján kelt 5.K.21.269/2008/8. számú ítéletével az alperes határozatát hatályon kívül helyezte és az alperest új eljárásra kötelezte. A jogerős ítélet kifejtette, hogy a vadászati hatóság a perbeli vadászterületre vonatkozóan ideiglenes hatállyal az I.r. felperest jegyezte be vadászatra jogosultként, majd a 2/42/2000. számú határozat a korábban ideiglenesen nyilvántartásba vett vadászatra jogosultat 2007. február 28. napjáig vadászatra jogosultként

véglegesen nyilvántartásba vette. Rögzítette, hogy az I.r. felperes pedig megbízási szerződés alapján gyakorolta a vadászati jogot. Megállapítható volt az is, hogy az I.r. felperes, mint vadászatra jogosult kérelme alapján került sor a vadászterület különleges rendeltetésűvé nyilvánítására. A 6/444/2003. számú határozat pedig a korábban bejegyzett vadászatra jogosulttal kapcsolatos rendelkezést nem tartalmazott. Mindezek alapján a jogerős ítélet szerint megállapítható volt, hogy a vadászati hatóságok kezdettől fogva I.r. felperest tekintették a perbeli vadászterület vadászatra jogosultjának és a nyilvántartásban is így szerepelt.

Megállapította, hogy az eljáró vadászati hatóságok nem vették figyelembe, hogy 2002. május 2. napján kelt haszonbérleti szerződés érvénytelenségének jogerős bírósági megállapítását követően a felperesek között az 1997. április 12. napján kötött megbízási szerződés van érvényben, amely pedig rendelkezik arról, hogy a szerződés időbeli hatálya meghosszabbodik amennyiben a hatóság a vadászterülettel kapcsolatos üzemterv érvényességi idejét meghosszabbítja. Mindezt a jogerős ítélet szerint az üzemterv lejártáig az I.r. felperest kell vadászatra jogosultnak tekinteni, és jogsértő azon alperesi megállapítás, hogy 2007. március 1. napjától nem volt a nyilvántartásba vadászatra jogosult bejegyezve.

Ezek után rögzítette, hogy ezen jogerős közigazgatási határozatok megváltoztatására csak akkor lenne lehetőség, ha a jogerős határozatok meghozatalakor hatályos jogszabály ezt lehetővé tenné. A 2002., illetve 2003. évben meghozott közigazgatási határozatok idején hatályos az államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló 1957. évi IV. törvény /a továbbiakban: Áe./ 61. § /3/ bekezdése szerint a határozat módosítására, vagy visszavonására a közigazgatási szerv csak egy ízben a határozat közlésétől számított egy éven belül jogosult. Egyáltalán nem lehet visszavonni vagy módosítani a határozatot, ha az jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jogokat sértene /Áe. 61. § /5/ bek./. Mivel az I.r. felperest kell a jogerős közigazgatási határozatok alapján nyilvántartásba bejegyzett vadászatra jogosultnak tekinteni, ezért ezen jogerős határozatok módosítására, akár hivatalból, akár kérelemre már nincs lehetőség, mivel 2002., illetve 2003. év óta több mint egy év telt el, továbbá a módosítás sértene az I.r. felperes jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jogait. Előírta, hogy a megismételt eljárásban az alperesi beavatkozó a vadászatra jogosult személyének megváltoztatására irányuló kérelmét el kell utasítani alperesnek.

A jogerős ítélet ellen az alperes és az alperesi beavatkozó nyújtott be felülvizsgálati kérelmet. Előadták, hogy a jogerős ítélet sérti a Vtv. 3. § /1/ bekezdését, 6. § /2/-/4/ bekezdéseit, 12. § /1/ bekezdés c/ pontját, valamint Vhr. 2. § /2/ bekezdését. Megítélésük szerint iratellenes azon megállapítása a jogerős ítéletnek, hogy a vadászati hatóságok mind végig I.r. felperest

tekintették a vadászatra jogosultnak. Továbbá az I.r. és II.r. felperes között létrejött megbízási szerződés nem jött létre érvényesen, hiszen annak megkötésének időpontjában az I.r. felperes még nem létezett, továbbá a megbízási szerződésen nem alapulhat a vadászati jogosultság a Vtv. 6. §-a szerint, hiszen a vadászatra jogosult társult vadászati jog esetén kizárólag a vadászati közösség, vagy a haszonbérelő lehet. Egyezően adták elő, hogy az eredeti vadászatra jogosulti bejegyzés 2007. február 28. napján lejárt, alperes álláspontja szerint ezért az alapeljárásban a felperesek által hivatkozott Kfv.III.37.673/2001/3. számú legfelsőbb bírósági ítélet, mely a vadászati hatóságokat a konkrét ügyben egy megbízási szerződés értékelésére utasította, nem mérvadó, mert abban a konkrét ügyben vadászatra jogosult nyilvántartásba vétele nem járt le. Az alperes kifejtette azt is, hogy mivel a vadászatra jogosult nyilvántartásba vétele 2007. február 28. napjáig tartott, ezért a vadászati hatóság nem módosította, vagy megváltoztatta korábbi döntését, hanem egyedül jogszerű megoldásként a vadászatra jogosult nyilvántartásba vételének lejártát követően a II.r. felperest vette nyilvántartásba. Ezért nem sérültek az I.r. felperes jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jogai. Mindezt kérték a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a felperesek keresetének elutasítását.

A felperesek felülvizsgálati ellenkérelmükben kifejtették, hogy az I.r. felperes megbízási szerződés alapján gyakorolta a vadászati jogot, a megbízási szerződés rendelkezései szerint az üzemterv érvényességéig. A 6/444/2003. számú határozat a korábban bejegyzett vadászatra jogosulttal kapcsolatban rendelkezést nem tartalmaz, és ez a határozat jogerőre emelkedett. A jogerős ítélet helyesen szögezte le, hogy a felperesek között 1997. április 12. napján kötött megbízási szerződés van érvényben, amely alapján a vadászatra jogosult az I.r. felperes. Jogszabálysértő az alperes azon megállapítása, hogy 2007. március 1. napjától nem volt nyilvántartásba vett vadászatra jogosult. Ismételten hivatkoztak a Legfelsőbb Bíróság Kfv.III.37.673/2001/3. számú ítéletére, amely szerint a társult vadászati jog gyakorlására kötött szerződést, annak törvényes felbontásáig a nyilvántartást végző szervnek figyelembe kell vennie. A Legfelsőbb Bíróság ebben az ítéletében azt is kifejtette, hogy az I.r. felperes ideiglenes nyilvántartásba vételének alapjául a földtulajdonosi közösség első képviselője által a felperessel kötött megbízási szerződés szolgál, mindezt kérte a Somogy Megyei Bíróság ítéletének hatályában fenntartását.

Az alperes és az alperesi beavatkozó felülvizsgálati kérelme alapos.

A Vtv. 6. § /2/ bekezdése szerint a társult vadászati jog esetén vadászatra jogosultat a vadászterület tulajdonosainak közösségét kell tekinteni. Ugyanezen szakasz /3/ bekezdése szerint a vadászati

jog haszonbérbeadása esetén a vadászatra jogosultat, a haszonbérlőt kell tekinteni. A /4/ bekezdés rendelkezik arról, hogy a vadászatra jogosultat a vadászati hatóság nyilvántartásba veszi.

A Vhr. 2. § /2/ bekezdése értelmében a vadászatra jogosultat hatósági nyilvántartásába, társult vadászati jog gyakorlása esetén a földtulajdonosok vadászati közösségét a vadászterület 4. számú melléklet szerinti kódszámának megjelölésével kell bejegyezni.

A Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény /a továbbiakban: Pp./ 206. §-a szerint a szabad bírói mérlegeléssel megállapított tényállás - ha az nem iratellenes vagy logikátlan - felülvizsgálata nem lehet eredményes, mert a felülvizsgálati eljárásban felülmérlegelésnek nincs helye. A jelen ügyben a Legfelsőbb Bíróság azt állapította meg, hogy a jogerős ítéletet hozó bíróság által megállapított tényállás részben iratellenes volt.

A jogerős ítéletet hozó bíróság azon megállapítása, hogy a vadászati hatóságok mindvégig I.r. felperest tekintették vadászatra jogosultnak, annyiban nem helytálló, hogy a végleges nyilvántartásba vételről rendelkező 2/42/2000. számú határozat a II.r. felperesre utaló kódszámon vette nyilvántartásba a vadászatra jogosultat, továbbá az üzemterv és a működési szabályzat jóváhagyásáról szóló rendelkező részben is vadászatra jogosultként a II.r. felperest jelölte meg. Nem vitás, hogy ugyanakkor az ideiglenesen nyilvántartásba vett I.r. felperes nyilvántartásáról rendelkezett szövegszerűen ez a határozat.

Ebből legfeljebb az a következtetés vonható le, hogy az eljáró vadászati hatóságok ellentmondásosan, nem egyértelműen döntöttek arról, hogy kik a vadászatra jogosult személyek.

Ugyanígy nem helytálló a jogerős ítélet azon következtetése sem, hogy a 6/444/2003. számú határozat azzal, hogy a nyilvántartásba vételről való rendelkezést mellőzte, lényegében továbbra is fenntartotta volna az I.r. felperesre vonatkozóan azon korábbi döntését, hogy ő a nyilvántartásba vett vadászati jogosult. Ez a határozat is vadászatra jogosultként a II.r. felperest jelöli meg, és a korábbi 2/42/2000. számú határozatnak nyilvántartásba vételre vonatkozó rendelkezését érintetlenül hagyja. Ebből következik, hogy téves a jogerős ítélet azon megállapítása is, hogy a 2007. március 1. napját követően is I.r. felperes volt a nyilvántartásba bejegyezve. Ezzel szemben az alperesi határozat azon megállapítása a helytálló, hogy mivel a 2/42/2000. számú határozat nyilvántartásba vételre vonatkozó határozott időtartamra szóló rendelkezése 2007. február 28. napján lejárt, ezért nem volt érvényes és hatályos hatósági határozat arról, hogy ki a nyilvántartásba vett vadászatra jogosult 2007. március 1. napjától.

A Legfelsőbb Bíróság a fentiekből kitűnően e körben az alperes által megállapított tényállást fogadta el. Ugyanakkor szükséges megjegyezni, hogy az alperesi határozat azon megállapítása, hogy a 2/42/2000. számú határozat alapján egyértelműen II.r. felperes volt a véglegesen nyilvántartásba vett szervezet, szintén nem volt elfogadható. A Legfelsőbb Bíróság az alperes határozatának azon megállapításával ért egyet, hogy az a körülmény, hogy 2007. február 28. napjáig ki volt nyilvántartásba vett vadászatra jogosult, a jelen ügy szempontjából nem releváns kérdés.

Annak megállapítását követően, hogy 2007. február 28. napjától nem volt olyan hatósági határozat, amely a nyilvántartásba vett vadászatra jogosultról rendelkezett volna, azt kellett vizsgálni az ügyben, hogy a vadászatra jogosult főszabály szerint II.r. felperes, avagy létezik-e olyan - tartalmát tekintve - haszonbérleti szerződés, amely érvényes, és ekként az I.r. felperes vadászati jogosultságát alapozza meg.

Ennek körében vizsgálható az is, hogy az 1997. április 12. napján kelt megbízási szerződés tartalmát tekintve tekinthető-e olyan hasznosításra vonatkozó szerződésnek, amely az I.r. felperes vadászatra jogosultságát és ennek bejegyzését megalapozhatja.

Itt szükséges utalni arra, hogy a felperesek által hivatkozott Legfelsőbb Bíróság Kfv.III.37.673/2001/3. számú ítélete nem azt fejtette ki a konkrét ügyben, hogy haszonbérleti szerződésen túlmenően, akár egy megbízási szerződés is alapját képezheti a vadászatra jogosultként történő nyilvántartásba vételnek. Ez az ítélet arról szól, hogy a konkrét ügyben a jogerős ítéletet hozó bíróság előtt a felek nem tették a per tárgyává azt a kérdést, hogy a perbeli megbízási szerződés miként minősül, továbbá ez a vadászati hatóságok határozatainak sem volt tárgya, ezért e körben a jogerős ítélet rendelkezést, döntést nem tartalmazhatott volna. Erre tekintettel került sor a hatályon kívül helyezés mellett az új eljárásra kötelezésre is, melynek során az eljáró vadászati hatóságoknak abban kell állást foglalnia, hogy az érvényesen létrejött megbízási szerződés tartalmát tekintve tekinthető-e olyan szerződésnek, amely alapján a Vtv. 6. § /3/ bekezdése alkalmazásának lehet helye.

A jelen esetben azonban másról van szó. A felülvizsgálni kért határozatok ugyanis foglalkoznak azzal a kérdéssel, hogy létezett-e a II.r. és az I.r. felperes között érvényes és hatályos haszonbérleti szerződés, és az alperesi határozat utal az alperesi beavatkozó fellebbezése kapcsán arra is, hogy a megbízási szerződés valóban előbb kötöttetett, mint ahogy I.r. felperest, mint egyesületet nyilvántartásba vették volna /alperesi határozat 7. oldal utolsó bekezdés első mondata/. Ugyanakkor alperes helytelenül azt a következtetést vonta le, hogy mindennek nem volt jelentősége, mivel a végleges nyilvántartásba a II.r. felperest vették a

vadászatra jogosultként nyilvántartásba az eljárás vadászati hatóságok.

A Legfelsőbb Bíróság az alperes határozatának jogi indokolásának mindezt akként pontosítja, hogy 1997. június 25. napján nyilvántartásba vett I.r. felperes 1997. április 12. napján nem köthetett megbízási szerződést, mert az I.r. felperes csak a bírósági nyilvántartásba vételétől rendelkezett jogi személyiséggel és jogképességgel a Ptk. 28. § /4/ bekezdése és 62. § /4/ bekezdése alapján. Ezért helyes volt érdemben az alperes határozata akkor, amikor ezt a megbízási szerződést figyelmen kívül hagyta, és II.r. felperest jegyezte be vadászatra jogosultként a nyilvántartásba. Megjegyzi a bíróság, hogy a felperesek által hivatkozott Kfv.III.37.673/2001/3. számú legfelsőbb bírósági ítélet azért is tartotta szükségesnek az új eljárás elrendelését, mert ott megállapítható volt, hogy volt egy érvényes szerződés, amelyet joghatályosan nem mondtak fel. A jelen esetben azonban ennek ellenkezője volt megállapítható, mert a hivatkozott megbízási szerződés - érvényesen - nem jött létre. A két ügy tényállása ennyiben is különbözik egymástól.

A Legfelsőbb Bíróság álláspontja szerint szemben a jogerős ítélet megállapításával, az alperesi határozat nem sértette meg az Áe. 61. § /3/ és /5/ bekezdését, mert ez a határozat nem módosította sem a 2/42/2000. számú, sem a 6/444/2003. számú határozatot, ahogy a 73431/1/2003. számú határozatot sem. Ugyanis sem a 73431/1/2002. számú határozat, sem a 6/444/2003. számú határozat nem rendelkezett arról a kérdéssel, hogy ki a nyilvántartásba vett vadászatra jogosult. Erről csak a 2/42/2000. számú határozat szólt, amelynek rendelkezése azonban határozott időtartamra szólt, így az 2007. február 28. napján hatályát veszítette. Ekként 2007. március 1. napjától nem volt olyan határozat hatályban, amelyet a jelen perben felülvizsgálni kért határozattal módosítani lehetett volna. Amennyiben a korábbi határozatok alapján meg is állapítható, hogy I.r. felperes jogait a hasznosítás során jóhiszeműen szerezte és gyakorolta, ezeket a jogokat a korábbi közigazgatási határozatok csak 2007. március 1. napjáig biztosították.

Mivel az érdemi döntéshez szükséges tények megállapíthatóak voltak, ezért a Legfelsőbb Bíróság a fentiek alapján téves jogértelmezésen és következtetéseken alapuló jogerős ítéletet a Pp. 275. §-ának /4/ bekezdése alkalmazásával hatályon kívül helyezte és a felperesek keresetét elutasította.

A Legfelsőbb Bíróság a pereszes felpereseket egyetemlegesen kötelezte a Pp. 78. §-ának /1/ bekezdése, és 82. § /1/ bekezdése alapján az alperes, illetve az alperesi beavatkozó együttes elsőfokú és felülvizsgálati eljárási perköltségének a megfizetésére.

A felperesek illetékfizetési kötelezettsége az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 43. §-ának /3/ bekezdésén, illetve 51. §-ának /1/ bekezdésén alapszik.

Budapest, 2009. szeptember 29.

**Bauer Jánosné dr. sk. a tanács elnöke, dr.Kovács András sk. előadó
bíró, dr.Kovács Ákos sk. bíró**